

۲۰۷۴۹۷۱

یک دسته نامه

هنری جیمز • شمس الدین توکلی

www.ketab.ir

سرشناسه : جیمز، هنری، ۱۸۴۳-۱۹۱۶ م. James, Henry
 عنوان و نام پدیدآور : یک دسته نامه / هنری جیمز/ مترجم شمس الدین توکلی
 مشخصات نشر : تهران: انتشارات بهنود، ۱۳۹۸.
 مشخصات ظاهری : ۵۲ ص.
 شابک : 978-600-7511-62-6

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

عنوان اصلی : A bundle of letters, 1978 :
 موضوع : داستان های آمریکایی - - قرن ۱۹ م.
 موضوع : American fiction - - 19th century :
 شاه افزوده : توکلی، شمس الدین، ۱۳۴۵ -، مترجم
 ر. بنده کنگره : PS ۱۸۳۶ :
 رده - ی دیویی : ۸۱۳/۴ :
 شماره کتابشناختی ملی : ۶۰۰۱۶۷۰

ناشر :	انتشارات بهنود
عنوان :	یک دسته نامه
نویسنده :	هنری جیمز
مترجم :	شمس الدین توکلی
چاپ اول :	۱۳۹۸
تعداد :	۵۰۰
چاپ :	پیام
شابک :	۹۷۸-۶۰۰-۷۵۱۱-۶۲-۶

تهران، میدان انقلاب، پاساژ ایران، طبقه سوم، پلاک داخلی ۱۰۷

تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۶ - ۶۶۹۰۰۵۲۵

۱۵۰۰۰ تومان

مقدمه ناشر

به قول والتر آل منتقد انگلیسی، قصه، بازسازی زندگی انسان‌هاست و قصه نویس مانند نقاشی به طبیعت را باز می‌نگارد، دست به تقلید زندگی می‌زند، اما تقلید او، تقلیدی کر و گنگ و نعل به نعل الگوبرداری نیست بلکه بازسازی است در حد خلاقیت و آفریدن. قصه نویس اگرچه الگویی به نام زندگی دارد ولی به الگوی خود هویت می‌بخشد. در قصه، خلاف واقعیت زندگی، نظم وجود دارد، نظم که هدف و مقصدی را دنبال می‌کند. در واقعیت زندگی، حوادث و وقایع اگرچه به یکدیگر ارتباط می‌یابند، اما این ارتباط می‌تواند گسسته باشد و یا اصلاً می‌تواند ارتباطی نباشد. می‌توان ارتباط وقایع و رویدادها در واقعیت زندگی را به توده‌ای عبا، ایستاده در برابر نور تشبیه کرد که اگرچه در کنار هم هستند، لکن سست و بی‌طرح و بی‌هیچ پیوندی در کنار یکدیگر قرار دارند و بقای یکی از گرده‌های آن، پیشینه به بقای آن دیگری نیست، اما در قصه حوادث جاری و به هم پیوسته است و مثل رودباری که جاری می‌شود و در مسیری مشخص به جریان می‌افتد، ناگسستگی و مداوم است.

اگر قرار بود قصه نویس همان اندیشه‌هایی را که انسان‌ها در ذهن خود

دارند، نقش زند، ذهنیاتی که دقیقه به دقیقه رنگ دیگری می‌پذیرد و نقش دیگری می‌بندد، آنگاه آنچه که آفریده می‌شد، مجموعه‌ای از حرکات، رفتارها، منش‌ها، ذهنیات و آرزوها بی‌انسجام و بی‌ارتباط می‌شد که تنها نظمی که بر آن حاکم بود، بی‌نظمی و آشفتگی بود و هنر قصه نویسن در همین جاست که آن دانه‌های غبار را یکی یکی جدا می‌کند و به سلک می‌کشد و از آنها گردی بندی از مروارید می‌سازد. در قصه است که زندگی مفهوم یابد و آن توده غبار نامنسجم به سلک مفهوم و معنا کشیده می‌شود.

قصه زندگی واقعی در زمان اتفاق می‌افتد و زمان عنصری اساسی به‌شمار می‌آید، اما زمان قصه، منطقی خاص خود دارد، برای قصه نویسن آن تکه‌هایی از زمان را پس دارد که چون بافت پیوندی رویدادها را به یکدیگر مرتبط می‌سازد و آن تکه‌هایی که واقعی در آن رخ نمی‌دهد، بی‌ارزش است. عنصر دیگری که در قصه عمده می‌شود و در زندگی واقعی نمی‌توان بدان عنایت داشت، روابط علت و معلولی است که بین وقایع وجود دارد، این روابط خود از ارتباط منطقی که میان حوادث وجود دارد، نشأت می‌گیرد. به ویژه می‌توان این روابط منطقی را در قصه‌های برسیده و پسر، از گذر از عصر کلاسیسم و ورود به دنیای رومانتیسم و حضور در عصر رآیسم باز شناخت.

با وجود همه این تفاوت‌ها، قصه خود زندگی است یا برخاسته از زندگی است و انعکاسی از زمان و مکان و تعلقات مردمی در عصری مشخص می‌باشد، قصه‌هایی مانند هزار و یک شب و حسن کچل و حتی سیندرلا نمادهایی از واقعیت زندگانی را در بر دارند، همین نمادها را به طریق روشن‌تری می‌توان در کلیله و دمنه باز شناخت و حتی امروزه نیز همین نمادها را در چهره‌های مختلف و در قالب‌های گوناگون مشاهده کرد.